

Poznatky a zkušenosti z plánování VYVEDENÍ JEDNOTEK, ÚTVARŮ A SVAZKŮ

Major Josef Falout

„Zvýšit připravenost vojsk k přesunu na velké vzdálenosti v noci. Za přesunu dosáhnout ve dne průměrné rychlosti 25–30 km, v noci 20 km za hodinu. Přesuny provádět terénem po nezpevněných cestách. Cvičit s vojsky organizovaný přesun na směry bojové činnosti, rychlé zahájení boje (sražení) z chodu...“

RMNO.

V článku pohovořím o některých poznatcích ze cvičení útvarů i svazků, s důrazem na otázky plánování, řízení a organizace vyvedení a přesunů. Dále rozeberu některé zásady vyvedení jednotek a činitele, které tuto činnost ovlivňují a jsou mnohdy opomíjeny. Konečně chci poukázat na pomůcky používané při plánování pro jejich jednoduchost a snadnou přípravu. Tuto potřebu ukázala některá zaměstnání s podřízenými, zvláště na nižších stupních velení.

Vycházíme-li ze zásad soudobé útočné operace armády v počátečním období války, musíme řešit ve štábech řadu závažných otázek, souvisejících s uvedením jednotek do bojové pohotovosti a jejich vyvedením do nařízených pro-

storů k okamžitému zahájení bojové činnosti. Vyvést jednotky, útvary a svazky v plné bojové pohotovosti se vším potřebným vybavením do prostorů jejich bojové činnosti, to vyžaduje připravenost štábů a sladěnou činnost jejich příslušníků. Každá bojová činnost vojsk začíná přesunem do určitého místa či prostoru, odtud pokračuje bojovými úkoly útočného či obranného charakteru.

Na úspěšném přesunu ať do operační či bojové sestavy závisí úspěch první operace a další bojové činnosti vůbec. Zvláště dodržení časů a zachování bojeschopnosti bude jednou z rozhodujících podmínek v boji. Někteří velitelé a náčelníci však tuto skutečnost podceňují a ponechávají některé hlavní otázky (volba komunikací, sestav proudů, zabezpečení přesunů) řešit tomu, kdo přesuny plánuje. Tím bývá zpravidla operační důstojník, který nemusí být vždy seznámen se vším, co s další bojovou činností souvisí a může se dopustit i nesprávností. Může proto připravit návrhy a předběžné propočty, ale rozhodnout musí vždy příslušný velitel (náčelník).

Hlavní nedostatky při cvičeních a prověrkách

Velitelé věnují malou pozornost připravenosti jednotek a štábů k okamžitému zahájení přesunu po opuštění posádky při bojovém poplachu. Do 30 minut mají jednotky opustit posádku a ve shromaždišti, kam přichází většina velitelů, musí už být připraveny přijmout

úkol. Bude-li jednotka zaujímat neplánovaný prostor, dozví se ho velitel v rozmezí 30–60 minut. Zároveň se může dozvědět i přibližný úkol, který jej čeká. Povinností štábu je zplánovat tuto činnost v nejkratší době a vydat krátká bojová nařízení. A k tomu chy-

bí vhodné pomůcky jako je připravená mapa s možnými osami, mapy pro velitele, podle nichž by mohli řídit přesun nebo vést proud apod. Tyto nedostatky se vyskytují hlavně na stupni pluk a níže.

V nařízeném prostoru, čeká-li jednotka na další úkoly, je povinností štábu připravovat si na mapě hrubé propočty pro možné 2—3 osy na předvídaném směru bojové činnosti. Velitel byl v této době pro úkol a po jeho návratu může náčelník štábu předložit hrubé propočty. Každý velitel zná přibližně směr možné bojové činnosti, proto námitky, že je to zbytečná práce, zde neobstojí. Stává se, že štáb řeší mnohdy podružné otázky a při příchodu velitele s konkrétním úkolem začíná teprve shánět mapy. Výsledkem pak je, že útvar nedodrží čas, stanovený pro přechod do prostoru bojové činnosti nebo do dalšího plánovaného prostoru.

Velitelé a štáby často opomíjejí průzkum os a prostorů i regulaci proudů. Jednotky pak bloudí, zdržují přesun a uložené úkoly plní opožděně. V některých případech snaží se dohnat zameškaný čas zvýšenou rychlostí, čímž dochází ke zbytečnému opotřebování bojové techniky a v míru i k mimořádným událostem.

Při cvičení s vojsky dochází často k nepořádkům na komunikacích. Za přesunů i při zastávkách se nedodrží vzdálenosti, vozidla nezajíždějí k pravé straně vozovky, zapomíná se na regulaci podél stojících proudů, na zajištění, maskování, prohlídky a hlášení velitelů o připravenosti jednotek k dalšímu pochodu.

Jednotky se přesunují velmi často bez patřičných rozkazů a nařízení. Dávají se mnohdy do pohybu po povelu „motory natočit“, aniž znají úkol, osy přesunu, úkoly pro zajištění a obranu

proudu při napadení apod. Někteří velitelé argumentují tím, že mají stabilně nacvičeno a stanoven, co kdo dělá. Neení správné, aby se jeden, stále stejný způsob aplikoval na všechny případy. Situace bude různá, proto i opatření velitelů musí odpovídat dané situaci. Příčinou tohoto stavu bývá, že nadřízený velitel spotřeboval většinu času pro svoje rozhodování a vydání úkolů a velitelům jednotek stačil čas jen dojet k jednotce a dát povel vpřed, nebo v příznivém případě vydat osu pochodu a rychlost. Příčinou může být i malá schopnost velitelů jednotek vydat v omezeném čase krátké bojové nařízení, zabezpečující organizovaný a bezpečný přesun ve stanoveném čase.

Dalším nedostatkem je zdlouhavé opouštění zaujatých prostorů při přechodu k další činnosti a nebo v důsledku nebezpečí zamoření. V situacích, kdy vojska mohou být ohrožena radioaktivní stopou, musí jednotky opustit prostor na stanovený signál během 10 až 15 minut po dvou až tří předem připravených míst podle směru větru, kde vyčkají dalších rozkazů. Obdobně je tomu i při přechodu k další bojové činnosti. Nestalo se dosud u jednotek samozřejmým takové umístění vozidel i s přívěsy, aby na signál ihned vyjízděla ve stanoveném pořadí na osu a řadila se do proudu.

Vážným nedostatkem je dlouhé čekání stojících proudů na komunikacích bez maskování či přirozeného skrytu před nepřátelským vzdušným pozorováním. K tomu nejčastěji dochází při zaujímání prostorů, je-li dostatek času nebo u výchozích míst. V prvním případě je příčinou pozdní průzkum, ve druhém případě přemíra snahy zařadit se do proudu včas a k tomu si vytvořit určitou časovou rezervu. Při správném zplánování času potřebného k průzkumu a přesunu lze tomuto nedostat-

ku zabránit. Malou pozornost věnují velitelé a štáby odstraňování jednoduchých překážek, vyhledávání brodů při přechodech přes menší vodní toky a kontrole mostů. Místní znalosti komunikací v okolí posádky rozhodně neprospějí výcviku jednotek pro boj.

Možné varianty vyvedení útvarů a jednotek po opuštění posádky

V závislosti na situaci mohou se jednotky přesunovat do prostorů rozptýlení nebo přímo do bojové sestavy. U svazu hovoříme o zaujímání operační sestavy, která pozůstává ze sestav svazků a sestav dalších prostředků svazu. Vyvedení útvarů je nutné plánovat ve dvou variantách. Skutečná situace pak ukáže, kterou z připravených variant použijeme.

Svazky budou zaujímat v rámci armády podle situace operační sestavu, čímž pro plánování přibývají další varianty. Zmíním se o některých zvláštěnostech pohraničních svazků a svazků druhořadových. Pohraniční svazky vzhledem ke své dislokaci budou zaujímat prostor rozptýlení poblíž státní hranice a nemusí se tedy přesunovat do nových prostorů, z nichž by teprve přecházely do bojové sestavy, což bude naopak typické pro svazky ve druhém sledu svazu. Tyto budou muset po zaujetí prostoru rozptýlení poblíž posádek počítat s delším přesunem k zaujetí prostoru v sestavě svazu. Délka pře-

Je dosud málo jednotek, které plní tyto úkoly dobře. Proto bude naším úkolem dosáhnout, aby v průběhu nového výcvikového roku všechny jednotky, útvary a svazky odstranily uvedené nedostatky a zvýšily tak stupeň bojové připravenosti.

sunu bude záležet na vzdálenosti svazků od státní hranice. Druhořadové svazky mohou také přebírat úkoly prvosledových svazků v případě jejich vyřazení jadernými údery nepřítele. Zplánování tohoto úkolu bude vyžadovat promyšlenou a rychlou činnost štábu. Některé posilové prostředky prvosledových svazků jsou značně vzdálené a jejich zařazení do sestavy svazků je třeba pečlivě zplánovat. Vyvést prvosledové svazky ke státní hranici je tedy o něco jednodušší, ale naopak složitější je plánovat jejich přechod do bojové činnosti se zahájením operace. U útvarů můžeme hovořit v zásadě o dvou variantách vyvedení:

1. Vyvedení jednotek do prostoru rozptýlení po bojovém poplachu, popřípadě zaujetí dalšího prostoru rozptýlení a odtud pak zaujetí bojové sestavy.

2. Přechod do bojové sestavy přímo z posádek po bojovém poplachu a zahájení boje.

Vyvedení jednotek do prostoru rozptýlení po bojovém poplachu

Tento případ je možno nazvat klasickým pro situaci, kdy postupně narůstá nebezpečí ze strany nepřítele, kdy se daří postupně odhalovat jeho záměry a činnost a na základě těchto skutečností děláme protipatření. Charakteristické je, že je poměrně dostatek času na plánování, na přesuny do

stanovených prostorů a že postupné narůstání nebezpečí umožňuje nám i po narůstání nebezpečí umožňujeme nám i postupně splnit všechny úkoly. Je možné operativně odstranit nedostatky vzniklé u jednotek ve vybavení, v dokumentaci apod. bez vážnějších následků. Náročné bude v konečné fázi za-

ujetí bojové sestavy, zahájení boje a jeho řízení. Dosavadní poznatky ukazují, že nám tento způsob přechodu k bojové činnosti od vyhlášení bojového poplachy nedělá takových potíží a že útvary ho zvládly dobře. Přesto je možné zdůraznit některé zásady organizace přesunů a zaujímání prostorů či bojové sestavy především z hlediska začlenění a rozmístění raketových jednotek a dělostřelectva. Jde především o tyto otázky:

— oddíl vojskových raket začleňovat do sestavy tak, aby byl chráněn za přesunu a měl pro přesun vhodné komunikace vzhledem k charakteru jeho techniky. Ve prospěch tohoto prostředku je nutné péči svazku zabezpečit regulací a případnou úpravu komunikací, zabezpečit maskování a utajení tak důležitých palebných prostředků. Nejde o prosazování nějakých patriotických zájmů, ale naopak pro boj svazku je to životní otázkou. Není žádoucí, aby se kolem tohoto prostředku soustřeďovalo větší množství jednotek a bojové techniky, která poutá pozornost nepřitele a navádí průzkumné prostředky. Prostor bojového rozmístění i prostor v sestavě svazku musí být chráněn sestavou vševojskových jednotek. Důležitost tohoto palebného prostředku a potřeba času k jeho přípravě vyžadují umožnit volbu prostorů rozmístění v sestavě svazků do zahájení boje a vyjít mezi prvními do prostoru bojového rozmístění. Není nutné zaujímat bojovou sestavu před státní hranicí vždy celým oddílem. Naopak často postačí jedna baterie. Jedním z možných řešení je předsunout tuto baterii s PO svazku poblíže prostoru bojového rozmístění při respektování její nutné ochrany. Někdy můžeme vyvést celý oddíl s prvními sledy svazku do vhodně zvoleného prostoru bojového rozmístění, který umožní splnit plánované pa-

lebné úkoly. Tyto otázky vyžadují dalšího propracování, jak nejlépe tento prostředek začlenit a využít,

— organické dělostřelectvo svazku musí být už při přechodu do bojové sestavy u vševojskových pluků, aby se mohlo včas rozvinout a znalo své úkoly. Jen tak ho může plně využít velitel, kterému je přiděleno,

— posilové dělostřelectvo z armádní kanónové dělostřelecké brigády (v hodnotě dvou i více oddílů) bude přisunuto péči armády k prostoru rozmístění svazku. Další jeho začlenění si řeší velitel svazku podle návrhu náčelníka dělostřelectva. Zásady jsou obdobné jako u předchozích prostředků s tím rozdílem, že tyto prostředky si zpravidla ponechá svazek v přímé podřízenosti a podle toho, je-li u svazku štáb dělostřeleckého pluku nebo brigády, vytvoří dělostřeleckou skupinu; není-li ani jeden z uvedených štábů (což bude častý případ u tankového svazku) velí každému oddílu samostatně náčelník dělostřelectva. Je nesprávné pověřovat štáb organického oddílu svazku velením DDS, poněvadž k úspěšnému plnění tohoto úkolu nemá ani materiální, ani kádrové předpoklady.

Vhodné začlenění raketové jednotky a dělostřelectva při dodržování zásady ochrany před nepřitelem, umožní dělostřelectvu připravit se včas k palbám a zabezpečit tak boj vševojskových jednotek. Naopak nesprávné začlenění způsobí, že dělostřelectvo se nerozvine včas a pluky budou vcházet do boje bez dělostřeleckého zabezpečení. Zvláště v zimních podmínkách, kdy je značné množství sněhu, je nutné, aby vševojskoví velitelé brali v úvahu delší čas potřebný k pohotovosti dělostřelectva.

Vždy se nám ovšem nepodaří odhalit záměry nepřitele a na základě nich provést potřebná protipatření. Je velmi obtížné získávat zprávy do zaháje-

ní války a proto nelze přeceňovat možnost této varianty. Delší pobyt vlastních jednotek v prostorech, umožňuje totiž nepříteli zjistit naše jednotky,

předvídat jejich předpokládanou činnost a upřesňovat podklady pro vyhodnocení cílů a objektů k jaderným úderům při zahájení války.

Vyvedení jednotek přímo z posádek do bojové sestavy

Tento případ je nejméně příznivý a nejnáročnější. Bude následovat po náhlém zostření situace, kdy se nám nepodaří včas zjistit přípravy nepřitele a dojde k určitému překvapení. V tomto případě se jednotky organizují po vyhlášení bojového poplachu ve shromaždištích, kam také přichází větší část velitelů, přebírá velení, vydává bojové úkoly nebo je upřesňuje podle plánované činnosti. Tato činnost musí proniknout jednotlivými stupni velení až k jednotkám, což si vyžádá určitý čas. V té době se budou jednotky přesunovat do stanovených prostorů. Bude-li nutné úkoly nějak podstatněji měnit a upravovat, je možné dočasně zaujmout prostor rozptýlení na směru bojové činnosti. Nejchoulostivějším okamžikem je právě vydané úkoly doručit až k vykonavatelům. Poněvadž osobní styk nebude zpravidla možný, bude nutné ve značné míře využívat styčných orgánů, kteří zabezpečí proniknutí rozkazů do všech jednotek.

V závislosti na tom, jak útvary a jednotky rychle a organizovaně vyjdou ke státní hranici, může dojít ke střetnému sražení na našem území (nepřítel nás předešel), nebo přímo na státní hranici (dochází síly obou stran téměř současně), nebo na území nepřítel, kdy se nám podaří předejít nepříteli. O tento poslední případ s přihlédnutím k faktu, že válka skutečně začala, se budeme vždy snažit. Chceme-li rychle přenést bojovou činnost na území nepřítel, musíme rychle a organizovaně dosáhnout pohotovosti ve shromaždištích, co nejdříve začlenit

posilové prostředky do sestav svazků a v určené sestavě včas dosáhnout stanovených čar nebo prostorů. Už předem se počítá s možným začleněním těchto jednotek, připravují se možné sestavy a posílení. Avšak napadením jednotek a útvarů, které neopustí včas posádky, nebo jejich částečným zničením za přesunu se může situace podstatně změnit. Bude pak nutné měnit uskupení, osy přesunů a upřesňovat úkoly v průběhu přesunu do místa zahájení bojové činnosti. Těžkosti dosud působí přenést změněné úkoly k vykonavatelům. K zabezpečení tohoto úkolu je nutné využít všech prostředků. Důležitou úlohu při tom sehrají všechny štáby. Složitost a obtížnost spočívá v tom, že jednotky jsou v pohybu, nejsou známa přesná místa velitelů a při nedostatečném vybavení vhodnými spojovacími prostředky mohou nastat značné potíže ve spojení. Nelze svolávat velitele a vydávat jim rozkazy obvyklým způsobem. Bude nutné využít nejspolehlivějších příslušníků štábu pro výjezdy k jednotkám a zabezpečit tak splnění uložených úkolů. Velitelé útvarů a jednotek musí být schopni plnit změněné úkoly ve stanovených termínech.

Vydávané rozkazy nelze ovšem měnit z hodiny na hodinu. Musíme si uvědomit, kolik času si vyžádá proniknutí rozkazů a kolik času pak zbývá jednotkám. Změny, které proniknou pozdě, vyvolávají někdy u velitelů bezradnost, protože neznají okamžitě způsob, jak daný úkol splnit. Mám na mysli neuvážené změny, vydávané na poslední chvíli

li a neovlivňující podstatně bojový úkol. Při cvičeních nesmí nikoho překvapit změny v pochodových osách, tyto případy je nutné procvičovat. Musíme se ovšem vystríhat změn nepodstatných a nesplnitelných. Někdy stačí málo a zkušený velitel útvaru a jednotky si už poradí sám. Iniciativně plnit rozkazy a informovat nadřízeného je v těchto situacích zvláště důležité. Pasivita a nečinnost jak velitelů, tak jednotek je nežádoucí. Čeká-li velitel, co bude dál a jednotky upadnou v nečinnost, je nejbližší k tomu, že úkol nesplní a jednotka bude z boje vyřazena. Povinností velitelů je iniciativně řešit danou situaci s cílem splnit stanovený úkol stůj co stůj a o svých opatřeních informovat nadřízeného. Při ztrátě spojení je třeba vyhledat vhodné místo a ihned spojení obnovit.

Změna úkolu při zaujímání bojové sestavy jednotek, které potřebují určitý čas na přípravu, bude mít za následek zdržení. Pečlivým výcvikem lze zkracovat čas přípravy na minimum. Například u dělostřelectva je nutné zkracovat čas na přípravu k palbě při dodržení přesnosti. To vyžaduje členit velitelské sledy k průzkumu a připoje-

ní bojové sestavy, k průzkumné činnosti na pozorovatelných a k velení palebným jednotkám. Průzkum nepřítele se podceňuje v důsledku obtíží s jeho značkováním a nedoceňuje se význam průzkumu cílů pro palby. Časy dosažované zatím při zaujímání neplánované bojové sestavy jsou dosti dlouhé a je nutné je zkracovat. Musíme zkracovat i normy předpisu Dě1-2-22, např. připravenost baterie po příjezdu do prostoru palebného postavení v rozmezí 6 až 13 minut podle materiálu, opuštění palebného postavení za 4 až 9 minut. Některé jednotky plní tyto normy dobře a výtečně. Normy Dě1-2-22 pro přemístění předpokládají rychlost 1 km za 4 minuty, což odpovídá 15 km za hodinu. RMNO však stanoví dosáhnout ve dne 25 až 30 km za hod. Vidíme, že je nutné normy podle Dě1-2-22 dále zpevňovat v duchu úkolů stanovených RMNO, zvláště pak normy pro přesuny. Současná praxe u jednotek je však taková, že jednotky čas potřebný k zaujetí nebo opuštění palebného postavení dohánějí zvýšenou rychlostí přesunu. Normy je nutné zpevňovat tam, kde jsou ještě určité časové rezervy a to při zaujímání a opuštění bojové sestavy.

Činitelé ovlivňující přesuny a vyvedení jednotek

Prvořadým činitelem je úkol stanovený jednotkám v závislosti na situaci nepřítele a předpokládané činnosti.

Velitel tím přímo usměrňuje vyvedení jednotek do určitého místa či prostoru v určitém propočítaném čase. Rozhodnutí velitele je vedoucí myšlenkou pro toho, kdo přesun a vyvedení plánuje. Velitel stanoví předpokládanou bojovou sestavu, posilové prostředky a jejich začlenění do sestavy vševojskových jednotek. Stanoví i úkoly a vytváří předpoklady pro jejich splnění. To

vše musí vzít v úvahu a za základ pracovník štábu, který plánuje vyvedení a přesuny.

Druhým činitelem je umění velitelů a štábů zplánovat a řídit vyvedení jednotek, vydat úkoly jednotkám a dosáhnout, aby byly splněny.

Rychlé a správné zplánování, včasné doručení rozkazů a nařízení do jednotek, vytváří časové i prostorové předpoklady pro splnění uložených úkolů. Povinností štábů je dát maximum času podřízeným jednotkám. Je správné

pověřovat řízením přesunů ty pracovníky štábu, kteří je plánovali. Oni nejlépe znají úkoly a situaci a mohou v případě potřeby i provést uvážené změny, vynucené činností nepřítele. V neposlední řadě si v praxi ověřují, zda jejich plán je reálný, jaké má nedostatky a tím získávají drahocenné zkušenosti pro svoji další práci. Toto je důležité zvláště v míru, kdy nevyvádíme tak často jednotky ve větším rozsahu.

Třetím činitelem je dislokace jednotek v mírových posádkách, zvláště těch, které potřebují určitý čas na přípravu vojsk.

Útvary, dislokované blízko státní hranice, bude snazší dostat na místo bojové činnosti než ty, které jsou dislokovány ve větší vzdálenosti. Dislokace může ovlivnit bojovou sestavu. Může dojít i k tomu, že posilové prostředky a raketové jednotky nedosáhnou včas pohotovosti v bojové sestavě, což by znamenalo, že jednotky budou vcházet do boje bez dělostřelecké palby a podpory raketových jednotek. Tento čas je nutno zkrátit na minimum. Situace si pak vynutí vyvést tyto prostředky do sestavy již bojujících jednotek, což vyžaduje znát přesně jejich situaci a podle toho řídit příchod dalších jednotek do bojové sestavy.

Čtvrtým činitelem je komunikační síť. Jde o členění komunikací, nosnost mostů, vhodnost použití pro určitý druh techniky. Bude-li komunikační síť rozvětvena, s dobrými cestami a minimálním počtem mostů, soutěsek a prudkých zákrut, bude pro nás výhodou. Vševojskové jednotky musí být schopny přesunu terénem, což nebude možné vždy u některých speciálních jednotek. Činnost nepřítele a tedy možnosti zničení mostů, závaly, zamoření apod., to vše při málo rozvětvené komunikač-

ní síti bude činit potíže při volbě objížděk. Pro změnu osy postupu je výhodné mít připravenou mapu, jak jí uvádím v pomůckách.

Pátým činitelem je vycvičenost a připravenost jednotek pro dlouhé přesuny v noci.

Umění jednotek rychle a přesně plnit rozkazy a nařízení za složité situace je velmi důležité. Je tomu tak proto, že jsou konečnými vykonavateli a na nich závisí, jak budou úkoly splněny. Při mnoha cvičeních jsme byli svědky, že otázky zabezpečení jednotek proti pozemnímu i vzdušnému nepříteli jsou podceňovány. Vojáci pospávají na vozidlech, není zabezpečeno pozorování a plnění dalších úkolů.

Šestáým činitelem je množství a druh přesunované techniky.

Různorodost techniky vyžaduje vhodné členění proudů. Techniku nelze vždy rozdělovat do samostatných proudů, ale při volbě os je nutné brát ohled na nejtěžší techniku a brát v úvahu i potřeby raketových jednotek. Těmto jednotkám je nutné vždy zabezpečit volnou komunikaci, podle možnosti samostatnou. Při cvičeních se stává, že tyto zásady jsou opomíjeny, dochází k zatarasování komunikací dlouhými nehybnými proudy a pro malou výkonost vozovky i k tomu, že důležité prostředky se nedostanou do stanovených prostorů včas. Tím dochází k nakupe- ní techniky na jednom místě, což vytváří výhodné cíle pro úder nepřítele.

Dalším činitelem jsou povětrnostní podmínky.

Značné množství sněhu ztěžuje udržovat komunikace ve zcela sjízdném stavu, což znemožňuje pojízdnost. Stejně tak i náledí a mlhy ztěžují přesuny, snižují pochodovou rychlost i tempo boje až na polovinu. Za těchto podmínek je značně ztížená i orientace.

Pomůcky používané při plánování

V závěru článku uvedu pomůcky používané při plánování přesunů a vyvedení jednotek. Uvádím je pro jejich jednoduchost a možnost využití na všech stupních. Jsou to tyto pomůcky:

1. Mapa vyhodnocených komunikací — viz část mapy (náčrt).
2. Tabulka vyvedení a zaujetí bojové sestavy útvarů ... msd (td apod.).
3. Kalkulační údaje pro plánování přesunů jednotek a útvarů.
4. Tabulka rychlostí a časů.

Za velmi důležitou pomůcku považuji připravenou mapu vyhodnocených komunikací s využitím geografických přehledů území. Ten, kdo plánuje přesuny, zpracovává si mapu komunikací v zájmovém prostoru (pásmu) svazku pro jednotlivé druhy techniky. Mapa slouží k tomu, aby na první pohled rozeznal komunikace, které lze pro danou techniku použít, ať už z hlediska nosnosti mostů, podjezdů apod. Je výhodné očíslovat si průsečíky os pořadovými čísly a v případě udávání osy pomocí rádiové stanice tohoto plně využívat. Nejmenuji pak osady, ale udávám čísla. To vyžaduje mít pro dva stupně velení stejnou mapu, např. pro stupeň svazek — pluk. Je účelné vyznačit si na mapě různá úskalí na vozovce a v legendě je smluvenými značkami vysvětlit. Jde o mosty, soutěsky, brody, podjezdy apod. Vzdálenosti úseků mezi jednotlivými body lze vepsat do mapy.

Pomůcka je pro vlastní potřebu přehledná, lze ji doplňovat konkrétními údaji, které se časem mění na vlastním území.

K tabulce 1.

Plánujeme podle situace a času. Máme-li dostatek času, napočítáme si postupně jednotlivé případy pro každý útvar či jednotku na samostatný list. Nebo si napočítáme pro všechny útvarů nejpravděpodobnější variantu a ostatní podle času doplňujeme. Všechny případy napočítáme tehdy, zpracovávají se dokumentace předem a nevíme, kterou variantu si vyžádá konkrétní situace. V záhlaví tabulky si poznačíme údaje, ze kterých jsme při plánování vycházeli, včetně použitých norem pro zaujetí prostorů. Dále připravíme pro záznam času P (doba vyhlášení poplachu) a času H (doba průchodu výchozím místem). K těmto časům vepíšeme skutečný čas až začne bojová činnost. Vzor a příklad je uveden v tabulce. U ostatních pomůcek je legenda uvedena.

Uvedl jsem některé zkušenosti a poznatky ze své práce i práce ostatních soudruhů ze štábu, získané při cvičeních a zaměstnáních s podřízenými jednotkami a svazky. Čerpal jsem z platných předpisů a řádů, některé poznatky z odborných vojenských časopisů. Hlavním zdrojem mi byly vlastní zkušenosti z plánování této činnosti.

TABULKA VYVEDENÍ A ZAUJETÍ BOJOVÉ SESTAVY ÚTVARY..... msd (td ap.)

$$P = \dots\dots\dots H = \dots\dots\dots$$

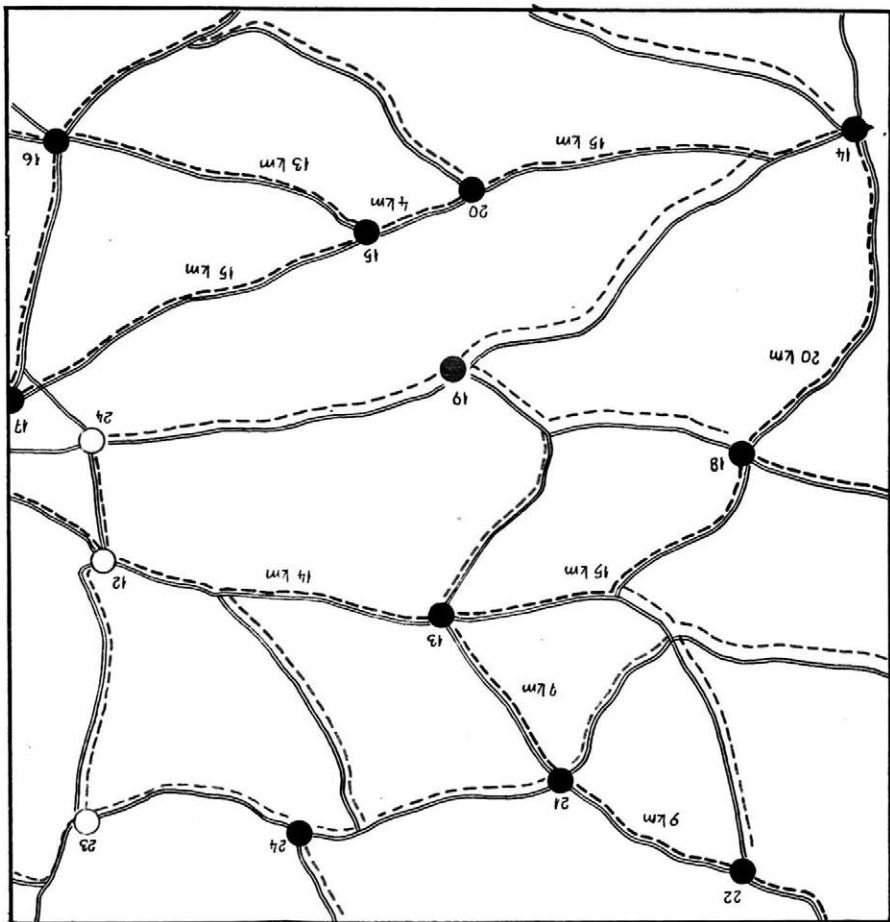
Rychlost den..... km/hod zaujetí trvá den
přesunu noc..... km/hod noc prostor rozptýlení oper. sestavy boj. sestavy

Útvar	Mírová posádka	Prostor rozptýlení	Prostor oper. sestavy	Prostor boj. sestavy	Osa přesunu	Délka osy	Signál	Čas zahájení	Čas přesunu	Pohotovost
....msp	Kojetín	Rozmyšl – Kačerov – Kořenov – Vítkov			Kojetín..... Kořenov	15 km		P + 30	40' 50'	120' 140'
	Kojetín		Meclov – Kozín – Řeporyje		Kojetín..... Meclov	90 km		P + 30	215' 270'	290' 360'
	Kojetín			Petrov – Libín – Zakšín – Radnice	Kojetín..... Libín	125 km		P + 30	300' 375'	375' 465'
			Meclov – Kozín – Řeporyje	Petrov – Libín – Zakšín – Radnice	Meclov..... Libín	35 km		H	75' 105'	150' 195'
		Rozmyšl – Kačerov – Kořenov – Vítkov	Meclov – Kozín – Řeporyje		Kořenov..... Meclov	75 km		H	180' 225'	225' 315'
		Rozmyšl – Kačerov – Kořenov – Vítkov		Petrov – Libín – Zakšín – Radnice	Kořenov..... Libín	110 km		H	265' 330'	340' 420'

pokračují další jednotky

Poznámka: Údaje nejsou přesné a někde budou normy jiné. V tabulce uvádím jen princip zpracování časových údajů o přesunech jednotek. Je třeba brát v úvahu, že jednotky začnou plnit úkol z nástupišť, kde jsou normy o něco delší. Pro jednoduchost jsem uvedl jednotné časy jakoby z kasáren plnily úkoly ihned.

MAPA VYHODNOCENÝCH KOMUNIKACÍ

LEGENDA:
 --- 30 TUN
 --- 20 TUN
 --- 15 TUN
 ○ MOSTY

Tabulka 2

KALKULAČNÍ ÚDAJE
pro plánování přesunů jednotek a útvarů

Útvar	Mírové Cvičné Válečné počty	Počet vozidel	Délka proudu bez mezer	Mezery mezi		Délka proudu celkem	6'	4'	3'	2'30"	2'
				bate- riemi	od- dily		Čas přesunu při rychlosti km/hod v minutách				
							10	15	20	25	30
dělostře- lecký oddíl	M	40	2000	3		2300	14	9	7	6	5
	Cv	60	3000	3		3300	20	13	10	8	7
	V										
motostře- lecký prapor	M	60	3000	5		3500	21	14	11	9	7
	Cv	90	4500	5		5000	30	20	15	13	10
	V										

atd.

Poznámka:

Údaje v tabulce jsou vymyšlené. Po vyplnění skutečnými údaji má charakter přísně tajný.

M = podle mírových tabulek

Cv = podle cvičné organizace

V = válečné počty by si každý doplnil podle potřeby. Mohou zde být místo nich skutečné počty.

Tabulku si zpracuje každý pro jednotky, kterým plánuje přesuny a podle potřeby. Počet mezer mezi bateriemi a oddily podle běžných zvyklostí sestavení proudů. Délka proudu bez mezer = počet vozidel $\times$ 50 m.

Základem kalkulace jsou tyto údaje: mezery mezi vozidly . . . 40 m,
mezery mezi bateriemi . . . 100 m,
mezery mezi oddily . . . 1500 m,
mezery mezi pluky . . . 4000 m.

Baterie = rota, oddíl = prapor apod. Mezery mezi pluky připadají zřídka v úvahu — např. u ptb.

Čas přesunu je vypočítán pro základní rychlosti. Hlavní je 20 km pro noc a 25 nebo 30 km pro denní dobu.

Údaje v tabulce mi říkájí, za jak dlouho mi projde jednotka např. VM, ŘC apod. Údaje vypočítáme přímo z tabulky. Např. čelo proudu má projít VM v 19.35 hodin. Je to motostřelecký prapor a rychlost přesunu 20 km. Žád' projde v 19.50 hodin při použití cvičné organizace, v 19.45 při mírové organizaci. V tomto případě tu 1 minutu zaokrouhlíme.

Čas přesunu po ose podle její délky a podle rychlosti stanovím s využitím tabulky rychlostí a časů přesunu — viz níže.

Údaj pod nápisem tabulka = čas na 1 km.

Tabulka 3

TABULKA RYCHLOSTÍ A ČASU

Vzdá- lost	Rychlost km/hod. – čas v minutách					Vzdá- lost	Rychlost km/hod. – čas v minutách				
	10	15	20	25	30		10	15	20	25	30
2 km	12	8	6	5	4	62 km	372	248	186	150	124
4 km	24	16	12	10	8	64 km	384	256	192	155	128
6 km	36	24	18	15	12	66 km	396	264	198	160	132
8 km	48	32	24	20	16	68 km	408	272	204	165	136

atd.

Poznámka:

Tabulku je možno napočítat pro větší vzdálenosti po 5 km.

Čas je možno uvádět v hodinách nebo minutách.